

РЕШЕНИЕ

№ 1460

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6750** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.267 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Р. А. Г. от [населено място] [улица], ет.4, ап.15, ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., против Решение № ПИ-243/22.06.2022 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., в частта, с която е оставена без уважение жалбата му срещу отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в Разпореждане изх.№ С220022-137-0006583/02.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

Подателят на жалбата релевира доводи за неправилност и необоснованост на издадения административен акт, респективно доводи за изтекла погасителна давност на спорните публични задължения. Подробни съображения излага в депозираната жалба. Претендира разноски. В с.з. жалбоподателят не се явява и не изпраща представител, но чрез адв.Г. е подал писмено становище, с което поддържа жалбата, моли за уважаването ѝ и за присъждане на разноски за държавна такса и адвокатски хонорар.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр.С., чрез процесуалния си представител юк.Н. оспорва жалбата.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП-гр.С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. срещу Р. А. Г. за принудително събиране на публични държавни вземания.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 77-00-845-1/24.08.2011 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми на "Алфа еко инженеринг" АД по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в "Т. Б." и "Юробанк" АД, за обезпечаване на задълженията по Декларации обр.6 за периодите от м.февруари 2010 г. до м.май 2011 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С170022-022-0080870/07.12.2017 г. е наложен запор на лицето върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в "Банка ДСК" АД и "Уникредит Булбанк" АД за обезпечаване задълженията на жалбоподателя в размер на 1 500,14 лв.

С писмо изх.№ 0890-49-095052/087/Запори/ДВГ384542/13.12.2017 г. "Уникредит Булбанк" АД е изпратила до публичния изпълнител при ТД на НАП-гр.С. отговор във връзка с връчено запорно съобщение, че сметките на длъжника са запорирани.

С писмо изх.№ 17-10-149013/18.12.2017 г. "Банка ДСК" АД е изпратила до публичния изпълнител при ТД на НАП-гр.С. отговор във връзка с връчено запорно съобщение, че длъжникът няма сметки в банката.

С Разпореждане за присъединяване изх.№ С190022-105-0108529/19.04.2019 г. и Разпореждане за присъединяване изх.№ С190022-105-0424678/31.12.2019 г. е допуснато присъединяване на задължения по изпълнителното дело.

Със Съобщение за доброволно изпълнение изх.№ С170022-048-0070069/11.05.2017 г. жалбоподателят е уведомен за образуваното изп.дело, като е посочен размерът на дълга, вкл. главница и лихви.

В хода на изпълнителното производство, с възражение от 01.06.2022 г. длъжникът е поискал погасяване по давност на всички задължения.

По така направеното искане публичният изпълнител се е произнесъл с Разпореждане изх.№ С220022-137-0006583/02.06.2022 г., като:

1. е прекратил поради изтекла погасителна давност събирането на публични вземания за глоба по НП № 42-0001379/22.07.2016 г. на ИА"Автомобилна администрация";
2. е отказал да прекрати поради изтекла погасителна давност събирането на публични вземания за глоба по НП № 42-0002070/03.08.2018 г. на ИА"Автомобилна администрация", за глоба по НП № 2958/05.08.2018 г. на СДВР, и за разноси по изпълнителен лист от 09.10.2012 г. по НОХД № 15507/2011 г.

Органът е приел, че са предприети действия по спиране на давността съгласно чл.172, ал.1, т.5 ДОПК.

Разпореждането е оспорено пред Директора на ТД на НАП-гр.С.. С Решение № ПИ-243/22.06.2022 г. Директорът на ТД на НАП [населено място] е отменил оспореното разпореждане относно публичните задължения за глоба по НП № 42-0002070/03.08.2018 г. на ИА"Автомобилна администрация", за глоба по НП № 2958/05.08.2018 г. на СДВР. В останалата част - относно публично задължение за разноси по изпълнителен лист от 09.10.2012 г. по НОХД № 15507/2011 г., оспореното разпореждане е оставено без уважение, като е прието, че същото не е погасено по давност.

В хода на съдебното оспорване Съдът с протоколно определение от 10.11.2022 г. задължи ответника да представи писмени доказателства: в подписан вид писмените доказателства, представени на л.19, л.20, л.21, л.22, л.23, и л.24, както и всички

доказателства от изпълнителното дело №[ЕИК]/2016 г., включително доказателства за постъпването на държавните вземания, присъединени към изпълнителното дело и доказателства за налагане на обезпечителни мерки съобразно чл.201 и сл. от ДОПК, както и доказателства за действията на публичния изпълнител, довели до спиране на давността. До приключване на съдебното производство такива не бяха представени.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.268, ал.1 ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП-гр.С. е връчено на жалбоподателя на 28.06.2022 г., а жалбата е депозирана с положен вх.№ 94-Р-255#1/05.07.2022 г., поради което същата е депозирана в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – директор на съответната териториална дирекция на НАП, съгласно разпоредбата на чл.266 ДОПК, в обхвата на правомощията на този орган по чл.267, ал.2 от кодекса. Спазена е предвидената в закона форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът по делото е правен, като противоположните становища, поддържани от страните в настоящото производство, се концентрират най-общо във въпроса погасени ли са по давност процесните публични задължения.

Погасителната давност по своята същност е материалноправен институт, поради което и при липса на изрична правна нормав противна насока, следва да бъде приложена тази разпоредба, която е в сила към момента на възникване на всяко едно от задълженията. Давността на публичните задължения е уредена в разпоредбата на чл.171, ал.1, ДОПК, според която публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Ал.2 определя, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Съдът констатира, че в случая абсолютната погасителна давност за публичното вземане за разноси по изпълнителен лист от 09.10.2012 г. по НОХД № 15507/2011 г. е изтекла. Тя е започнала от 01.01.2013 г. и е изтекла на 31.12.2022 г. и се прилага независимо от спирането или прекъсването на давността. В случая не са налице обстоятелствата по чл.171, ал.2, предл.последно ДОПК: задължението да е отсрочено или разсрочено, или изпълнението да е спряно по искане на длъжника.

Ето защо, без да обсъжда обстоятелствата, довели до спиране или прекъсване на давността, въз основа на констатацията за изтекла абсолютна погасителна давност, Съдът следва да отмени обжалвания административен акт.

При този изход на делото и своевременно направеното (още с жалбата) искане, на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните от него разноси основание чл.143, ал.1 АПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК. Същите се установиха в размер на 10 лв. за държавна такса и 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение съгласно

Договор за правна защита и съдействие от 05.07.2022 г., който договор служи за разписка за заплащането му.

Така мотивиран и на основание чл.268 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. А. Г. от [населено място] [улица], ет.4, ап.15, ЕГН: [ЕГН], издаденото Решение № ПИ-243/22.06.2022 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., в частта, с която е оставена без уважение жалбата на Р. А. Г. срещу отказ за отписване по давност на публични задължения, обективиран в Разпореждане изх.№ С220022-137-0006583/02.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

ОСЪЖДА ТД на НАП-гр.С. да заплати на на Р. А. Г. от [населено място] [улица], ет.4, ап.15, ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 310 лв. /триста и десет лева/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: